

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Idy Hanzelovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **G., spol. s r.o.**, IČO: X., S., *zastúpený: JUDr. M., advokátom, K.*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Vazovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 32610/2010-1410 zo dňa 20. apríla 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/55/2011-40 zo dňa 2. novembra 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/55/2011-40 zo dňa 2. novembra 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 32610/2010-1410 z 20.04.2011 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 845,11 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. M., do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 23S/55/2011-40 zo dňa 02.11.2011 Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 32610/2010-1410 zo dňa 20.04.2011, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), potvrdil rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 18747/2010-5133 zo dňa 11.08.2010 a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že úlohou znalca pri vypracovaní znaleckého posudku, ktorý bol jedným z dôležitých podkladov rozhodnutia, bolo uviesť špecifikáciu a technické parametre (identifikáciu) zariadení spotrebnej elektroniky, ktoré však znalci neboli predložené. Správny orgán, ako aj znalec vychádzali z modelového označenia tovaru, ktoré sa nachádzalo na faktúrach od dodávateľa žalobcu, kde bolo zapísané modelové označenie a ďalej označenie tovaru ako „LCD monitor“. Znalec vo všetkých predmetných prípadoch zistil, že nejde o monitory ale o LCD televízory. Pri vypracovávaní posudku používal údaje uverejnené na webových stránkach výrobcov a rôznych predajcov aj v zahraničí. V čase následnej kontroly už tovar nebol k dispozícii. V preskúmvanej veci bolo rozhodné to, aký tovar bol predložený na preclenie po jeho dovezení. Pri dovoze v rámci prvotnej kontroly nedošlo k fyzickej kontrole (predpisy to nevyžadujú), v rámci následnej kontroly, ktorá bola vykonaná v zmysle § 12 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (*ďalej len zákon č. 199/2004 Z.z.*) bolo dôkazom o druhu tovaru modelové číslo. Z tohto vychádzal aj prvostupňový orgán ako aj znalec, ktorý v znaleckom posudku k všetkým modelovým číslam z predmetných faktúr dodávateľa žalobcu priradil názov tovaru – LCD TV. Preto pokiaľ zatriedil tento tovar žalobca v písomných colných vyhláseniach číselne a opisom ako „monitory určené k počítaču“, tak to bolo v rozpore so skutočným stavom pri dovoze. Postup žalovaného bol v súlade so zákonom. Nepreukázala sa žalobcom navrhovaná skutočnosť, že dovážaný tovar bol ním pôvodne správne identifikovaný ako monitory. Žalobca v konaní nepredložil ďalšie iné dôkazy, ktorými by

bolo preukázané jeho tvrdenie. Nenastal takto rozpor v dôkazoch, pretože žalovaný vychádzal z dôkazov, ktoré mal k dispozícii a ktoré si zákonne zadovážil. Žalobca mal v konaní možnosť, aby predložil hodnoverné dôkazy, ktoré by potvrdili správnosť jeho sadzobného zatriedenia a zároveň by vyvrátili zistenia žalovaného v rámci následnej kontroly o nesprávnom zatriedení tovarov. Pokiaľ tak neurobil a v konaní nepredkladal žiadne relevantné dôkazy o svojich tvrdeniach, nedošlo v danom prípade k rozporu v dôkazoch, ktoré by musel správny orgán v odôvodnení rozhodnutia odstrániť, prípadne uviesť, z akých dôvodov nebolo možné rozpor odstrániť.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a žalobcovi prizná náhradu trov konania, prípadne, aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch namietal, že v zmysle článku 78 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (*d'alej len „Colný kódex“*), ako aj podľa § 12 ods. 14 zákona č. 199/2004 Z.z. môže colný úrad vyhotoviť protokol o následnej kontrole iba v prípade, ak skutočnosti zistené následnou kontrolou preukázali, že colné predpisy boli uplatnené na základe nesprávnych a neúplných údajov. Na konštatovanie nesprávneho sadzobného zatriedenia tovaru zo strany colného úradu po tom, ako bolo práve tým istým colným úradom riadne vykonané colné konanie s dokladovou kontrolou tovaru, by colný úrad mal mať nesporné a nevyvrátiteľné dôkazy, či už samotný dovážaný tovar, ktorého vlastnosti by nezodpovedali opisu príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru (*d'alej len PpKN*), alebo doklady ako sú dodacie faktúry alebo návody na použitie, ktoré by bolo možné jednoznačne stotožniť so skutočne dovezeným tovarom, a z ktorých by vyplynulo chybné zatriedenie do PpKN. V mnohých prípadoch konštatovania nesprávneho sadzobného zatriedenia je colným úradom k dispozícii ešte samotný tovar, či už na sklade u deklaranta alebo v iných priestoroch, takže disponujú priamym dôkazom, na ktorom môžu bez akýchkoľvek pochybností zisťovať jeho vlastnosti a funkcionality a teda správnosť sadzobného zatriedenia.

Žalovaný a Colný úrad Banská Bystrica vo svojich rozhodnutiach však pri konštatovaní nesprávneho sadzobného zatriedenia tovaru a pri dovymeraní dovozných

platieb vychádzali iba z údajov z internetu a zo znaleckého posudku, ktorý takisto vychádzal iba z porovnania typového označenia dovážaného tovaru a z údajov z internetových stránok predajcov totožných typových označení. Žalobca už nedisponoval dovážaným tovarom, ani manuálmi k tomuto tovaru, všetok tovar bol riadne zobchodovaný. Dovážaný tovar nemal technické parametre a vlastnosti, ktoré uvádza znalec a rozhodnutia colnej správy ako technické parametre a vlastnosti prislúchajúce k daným typovým označeniam podľa internetových stránok. Technické parametre a vlastnosti dovážaného tovaru teda orgány colnej správy určili na základe informácií z internetu, hoci nemali k dispozícii dovážaný tovar, vzorky, konkrétne návody na použitie, a naopak mali k dispozícii rozhodnutia colného úradu, ktoré deklarované zatriedenie dovážaného tovaru v danom čase, keď bol k dispozícii dovážaný tovar, plne akceptovali, a to aj po vykonaní kontroly dovážaného tovaru, a tiež mali k dispozícii napríklad zahraničné faktúry od dodávateľa, kde sa jednoznačne tovar označuje ako „Monitor“ alebo „LCD Monitor for PC“. V neposlednom rade mal colný úrad k dispozícii aj písomné vyjadrenie žalobcu, aké vlastnosti mal skutočne dovážaný tovar.

Žalobca tiež poukázal na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie vo veci 35/93 (Develop Dr. Eisbein GmbH and Co v Hauptzollamt Stuttgart - západ) a podobné prípady (C - 208/06 a C - 209/06 (Medion a Canon), v ktorých tento súd konštatoval, že rozhodujúce kritérium pre sadzobné zatriedenie tovaru do spoločného colného sadzovníka sa musí hľadať v objektívnych znakoch a vlastnostiach výrobku *v okamihu jeho predloženia na colné konanie*.

Rovnako namietal nesprávne vykonanie navrhnutého dôkazu, keďže žalobca navrhoval požiadať o vyjadrenie priamo dodávateľa tovaru - spoločnosť F.F., Hong Kong (*d'alej len F.*) a nie vyjadrenie colnej správy Hong Kongu, ktorá sa ani nemôže vyjadriť k otázke, ktorá je sporná, a síce, či dodaný a fakturovaný tovar mal vlastnosti monitoru k počítaču alebo LCD TV. Colný orgán Hong Kongu by sa mohol vyjadriť iba ku skutočnosti, či bol daný tovar (fakturovaný žalobcovi a žalobcovi prepustený do voľného obehu v Slovenskej republike) skutočne z prístavu Hong Kong aj vyvezený. Táto skutočnosť však sporná nikdy nebola, sporné sú len vlastnosti dovezeného tovaru, preto vykonanie navrhnutého dôkazu takýmto spôsobom považuje žalobca za nedostatočné a nesprávne. Colný úrad Banská Bystrica mal oprávnenie dožiadať v danej veci priamo dodávateľa tovaru a to tak podľa európskej colnej legislatívy, ako aj podľa zákona č. 199/2004 Z.z. (§ 9 ods. 1, § 11 ods. 9, § 3 ods. 2 zákona č. 199/2004 Z.z.). Dodávateľ tovaru bol pripravený reagovať

na výzvu colného orgánu Slovenskej republiky, nebol však ochotný vyjadriť sa k daným skutočnostiam na výzvu samotného žalobcu. Colný úrad Banská Bystrica mohol teda vykonať tento dôkaz priamo a až v prípade, že by sa tento dôkaz ukázal ako márný mal využiť administratívnu spoluprácu medzi colnými orgánmi a následne zhodnotiť všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že colné orgány pri prepustení tovaru do navrhnutého colného režimu nepotvrdzujú správnosť údajov uvádzaných deklarantom v príslušnom colnom vyhlásení, ale len rozhodujú, či určitý tovar za určených podmienok prepustia do navrhnutého colného režimu. Za správnosť údajov uvedených v písomnom colnom vyhlásení zodpovedá v zmysle článku 199 ods. 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (*d'alej len nariadenie č. 2454/93*) v plnom rozsahu deklarant, ktorým bol v danom prípade žalobca. S uvedenou zodpovednosťou žalobcu ako deklaranta korešponduje oprávnenie colných orgánov vykonávať následnú kontrolu po prepustení tovaru. Podľa článku 78 ods. 2 Colného kódexu po prepustení tovaru môžu colné orgány kontrolovať obchodné doklady a iné údaje vzťahujúce sa k dovozným alebo vývozným operáciám s tovarom alebo k následným obchodným operáciám s týmto tovarom s cieľom presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení. Podľa článku 78 ods. 3 Colného kódexu, ak výsledky preskúmania colného vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii. Príslušný colný úrad bol oprávnený vykonať následnú kontrolu po prepustení tovaru a v prípade, ak to zistené skutočnosti odôvodňujú, tak bol colný úrad oprávnený prijať opatrenia potrebné na nápravu. Zo znenia článku 78 ods. 2 Colného kódexu je tiež zrejmé, že colné orgány môžu vykonať následnú kontrolu po prepustení tovaru a prijať príslušné nevyhnutné opatrenia na nápravu aj vtedy, keď už nie je tovar možné predložiť (napríklad z dôvodu, že došlo k jeho predaju iným osobám alebo došlo k jeho spotrebe). Colné orgány môžu prepustiť tovar do príslušného colného režimu aj bez overenia, pričom za správnosť a pravdivosť údajov uvedených v colnom vyhlásení a sprievodných dokladoch zodpovedá v zmysle článku 199

ods. 1 nariadenia č. 2454/93 osoba, ktorá colné vyhlásenie podáva - deklarant alebo jeho zástupca. Zároveň je potrebné poukázať na článok 68 Colného kódexu, podľa ktorého colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení a tiež môžu prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky. Prepusteniu tovaru v predmetnej veci predchádzala len dokladová kontrola, ako je to uvedené na kópii písomného colného vyhlásenia a nie fyzická kontrola tovaru. Žalobca mal legálnu možnosť vylúčiť riziko nesprávneho nomenklatúrneho zatriedenia dovážaného tovaru podaním žiadosti o vydanie záväznej informácie v zmysle článku 12 Colného kódexu v spojení s § 16 zákona č. 199/2004 Z.z. na miestne príslušný colný úrad, ktorým je Colný úrad Bratislava. V prípade, ak deklarant o vydanie záväznej informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru nepožiadala, a tovar si zatriedi do PpKN sám, prípadne na to splnomocní inú osobou (zástupca v colnom konaní) vystavuje sa riziku, že nomenklatúrne zatriedenie tovaru nebude správne. Za údaje o tovare, vrátane údajov o nomenklatúrnom zatriedení tovaru, poskytnuté colným orgánom v colnom konaní, nesie žalobca ako deklarant objektívnu zodpovednosť.

Žalobca bol počas následnej kontroly vyzvaný, aby predložil doklady vzťahujúce sa k vybraným modelom tovaru, z ktorých by bolo možné určiť funkcie, vlastnosti a účel použitia tohto tovaru. Dňa 05.05.2009 boli colnému úradu doručené (bez sprievodného listu) listinné materiály - návody na použitie k niektorým druhom tovaru. K predmetnému tovaru s modelovým označením „AKAI“ účastník konania žiadne doklady nezaslal. Kontrolnej skupine colného úradu bola ďalej predložená skladová evidencia, v ktorej sú k vybraným modelom dovážaného tovaru pridelené interné kódy, ktoré umožňujú ich jednoznačnú identifikáciu. Na základe tejto evidencie a príslušných účtovných dokladov vyzval colný úrad obchodného partnera žalobcu, t.j. priameho odberateľa predmetného tovaru MT INVESTMENT, spol. s r.o., Bratislava, ktorý na požiadanie zaslal návod na použitie predmetného výrobku, ktorý jednoznačne preukazuje, že ide o televízny prijímač s vlastnosťami poukazujúcimi na správne zatriedenie tovaru. Na internetovej stránke spoločnosti I.I., Rakúsko (ďalej len „I.“), ktorá je obchodným partnerom žalobcu (t.j. aj priamym odberateľom tovaru dovážaného z tretích krajín, čoho dôkazom je skladová evidencia v spise), colný úrad k jednotlivým obchodným značkám k príslušným modelom vyhľadal tzv. tovarový list, užívateľskú príručku a komerčný obal. Ďalšie informácie o

predmetnom tovare získal colný úrad zo stránky www.daewoo-I.com. V účtovníctve žalobcu sa nachádzajú faktúry, ktorými bol dovezený tovar následne predávaný spoločnosti I. a k nim zodpovedajúce objednávky vystavené touto spoločnosťou, na ktorých je tento tovar uvedený ako „LCD TV“. Z uvedeného je zrejmé, že tovar, ktorý žalobca dovážal a následne predával svojmu obchodnému partnerovi je LCD TV. Colný úrad dal za účelom potvrdenia svojich zistení vyhotoviť znalecký posudok. Úvaha žalobcu, že dovážaný tovar nemal technické parametre a vlastnosti, ktoré uvádza znalec, resp. ktoré sú uvedené na internetových stránkach odberateľov tohto tovaru a že technické parametre neprislúchajú k daným typovým označeniam sú podľa žalovaného zavádzajúce. Tvrdenie žalobcu, že na faktúrach vydaných dodávateľom je tovar označený aj ako „monitor“ alebo „LCD Monitor for PC“ je nepravdivé. Tovar na dodávateľských faktúrach je označený ako „monitor“. Tiež je potrebné poukázať na to, že v skladovej evidencii, ani vo vydaných faktúrach žalobca už neoznačuje predmetný tovar ako monitor, uvádza len modelové označenie. Na všetkých objednávkach vzťahujúcich sa na predmetný tovar je model označený ako LCD TV.

Colný úrad v súlade s návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania a v súlade s právnym názorom odvolacieho orgánu využil jednotný úradný postup colných orgánov pri uplatňovaní žiadosti do zahraničia a požiadal o zabezpečenie poskytnutia vzájomnej administratívnej pomoci Colnou správou Hong Kong vo veci preverenia faktúr vydaných spoločnosťou F. s dôrazom na špecifikáciu základných vlastností, funkcií a technických parametrov tovaru, na ktorý sa predmetné faktúry vzťahujú. Colný úrad zároveň rovnakým spôsobom požiadal o vyjadrenie sa uvedenej spoločnosti, či uzatvorila zmluvu s nejakou inou firmou na Slovensku na úpravy dovážaného tovaru, a o poskytnutie údajov o tejto firme, ak existuje. Colné orgány Slovenskej republiky nemôžu vykonávať svoju právomoc na výsoštnom území tretieho štátu. Colné orgány Slovenskej republiky nemajú na území Čínskej ľudovej republiky (na území Hong Kongu) žiadne právomoci a preto nemožno očakávať, že by boli schopné zistiť väčší rozsah údajov, než miestne colné orgány. Zároveň je nutné opätovne poukázať na to, že samostatné vykonanie dokazovania slovenskými colnými orgánmi na území Hong Kongu v rámci prebiehajúceho správneho konania je vzhľadom na neexistujúcu právomoc vylúčené a na takýto postup nie sú a ani nemôžu byť slovenské colné orgány splnomocnené žiadnym európskym všeobecne záväzným právnym predpisom. Takéto normy by boli v rozpore so základnými zásadami medzinárodného práva. Colné orgány Slovenskej republiky nemôžu zasahovať do právomocí zahraničných colných orgánov, ani bezdôvodne spochybňovať ich zistenia a vyjadrenia. Dôkazy navrhnuté žalobcom boli riadne vykonané

prostredníctvom zodpovedajúcich orgánov verejnej správy v zahraničí (prostredníctvom Hong Kongských colných orgánov) a pretože nepriniesli žalobcom požadovaný výsledok, tento ich vykonanie v odvolaní i v žalobe spochybňuje. Výsledok preverovania účastníkom konania navrhnutých skutočností do zahraničia nie je posudzovaný v neprospech žalobcu, ale je posudzovaný tak, že žalobcom uvádzané skutočnosti sa nepotvrdili a logicky tak nemôžu byť podkladom pre vydanie rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/55/2011-40 zo dňa 02.11.2011 potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom od 01.05.2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd zistil), že Colný úrad Banská Bystrica dňa 11.08.2010 vydal rozhodnutie č. 18747/2010-5133 vo veci dodatočného vymerania colného dlhu a vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi, z dôvodu uvádzania nesprávnych údajov žalobcom v colných vyhláseniach. Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. 32610/2010-1410 zo dňa 20.04.2011 prvostupňové rozhodnutie colného úradu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Colný úrad Banská Bystrica vykonal na základe § 12 zákona č.199/2004 Z.z. následnú kontrolu u žalobcu. Kontrolou bolo zistené nesprávne určenie colnej hodnoty základu pre daň z pridanej hodnoty a nesprávne sadzobné zatriedenie dovážaného tovaru, zapríčinené tým,

že žalobca uvádzal v colnom vyhlásení nesprávne údaje o zatriedení dovážaného tovaru. Žalobca označil tovar ako „monitory určené k počítaču“. Na základe faktúr predložených v colnom konaní bolo preukázané, že predmetný tovar bol dovážaný od dodávateľa F., v ktorých bol označený ako „LCD monitor“ vrátane príslušného modelového čísla.

Spornými ostali protichodné tvrdenia žalobcu, ktorý v colnom vyhlásení deklaroval, že dovážal monitory a žalovaného, ktorý na základe následnej kontroly u žalobcu a dokazovania v colnom konaní má za preukázané (a to nasledovnými dôkazmi: faktúry od zahraničného dodávateľa F., faktúry odberateľa - spoločnosti I., objednávky, vyjadrenia priamych odberateľov, znalecký posudok znalca z odboru elektrotechnika - riadiaca a výpočtová technika), že išlo o farebné LCD televízory.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z.z. colný úrad písomne oznámi kontrolovanej osobe začatie následnej kontroly. Oznámenie o začatí následnej kontroly obsahuje miesto vykonania následnej kontroly, dátum začatia následnej kontroly a predmet následnej kontroly s uvedením údajov o colných vyhláseniach, na ktoré sa vzťahuje. Colný úrad je oprávnený rozšíriť výkon následnej kontroly aj o iný predmet následnej kontroly, ktorý nebol uvedený v oznámení o začatí následnej kontroly; túto skutočnosť je colný úrad povinný písomne oznámiť bez zbytočného odkladu kontrolovanej osobe.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná

- a) umožniť colnému úradu vykonať následnú kontrolu,
- b) umožniť colnému úradu vstup do svojho sídla a prevádzkových priestorov,
- c) poskytnúť colnému úradu všetky požadované doklady, údaje, informácie alebo zabezpečiť ich poskytnutie ňou určenou osobou (ďalej len "určená osoba") aj mimo svojho sídla a prevádzkových priestorov, podávať k nim ústne alebo písomné vyjadrenia a predložiť dôkazné prostriedky preukazujúce jej tvrdenia, ak ich má k dispozícii,
- d) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na uskutočnenie následnej kontroly a zdržať sa konania, ktoré by mohlo ohroziť jej riadny priebeh,
- e) umožniť colnému úradu skontrolovať tovar, na ktorý sa vzťahuje kontrolované colné vyhlásenie, ak má tento tovar k dispozícii.

Podľa § 12 ods. 5 zákona č. 199/2004 Z.z. colný úrad v záujme zistenia skutočného stavu veci vykonáva pri následnej kontrole dokazovanie. Colný úrad na dokazovanie použije

všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Colný úrad hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 12 ods. 8 zákona č. 199/2004 Z.z. kontrolovaná osoba je oprávnená

- a) požadovať predloženie služobného preukazu colníka vykonávajúceho následnú kontrolu,
- b) podávať námietky proti postupu colníka vykonávajúceho následnú kontrolu,
- c) vyjadriť sa pred ukončením následnej kontroly k nedostatkom zisteným následnou kontrolou a k podkladom na vyhotovenie protokolu o následnej kontrole (ďalej len "protokol"), prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Podľa § 12 ods. 14 zákona č. 199/2004 Z.z. ak skutočnosti zistené následnou kontrolou preukázali, že colné predpisy boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colný úrad vyhotoví protokol.

Podľa § 12 ods. 15 zákona č. 199/2004 Z.z. podkladom na vyhotovenie protokolu sú najmä písomné podania, návrhy a vyjadrenia kontrolovanej osoby alebo určenej osoby, dôkazy a zápisnica z prerokovania výsledkov podľa odseku 13, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe colnému úradu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov určuje colný úrad.

Podľa § 12 ods. 23 zákona č. 199/2004 Z.z. výrok rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením sumy colného dlhu, ktorá sa má vybrať alebo ktorá zostáva na vybratie a ktorú colný úrad vymeral a zapísal, dlžníka, právnych skutočností, na základe ktorých vznikol colný dlh a okamih vzniku colného dlhu. Colný úrad zároveň vo výroku uvedie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorých rozhodol, a určí lehotu na zaplatenie sumy colného dlhu podľa colných predpisov.

Podľa čl. 14 Colného kódexu na účely uplatnenia colných predpisov musí každá osoba, ktorá sa priamo alebo nepriamo podieľa na úkonoch súvisiacich s pohybom tovaru poskytnúť na žiadosť colných orgánov v stanovených lehotách všetky podklady a údaje bez ohľadu na použitý nosič informácií a všetku potrebnú súčinnosť.

Podľa čl. 68 Colného kódexu colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení:

a) kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení;

b) prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.

Podľa čl. 78 ods. 2 Colného kódexu po prepustení tovaru môžu colné orgány kontrolovať obchodné doklady a iné údaje vzťahujúce sa k dovozným alebo vývozným operáciám s tovarom alebo k následným obchodným operáciám s týmto tovarom s cieľom presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení. Kontrolu je možné vykonať u deklaranta alebo inej osoby, ktorá sa priamo alebo nepriamo obchodne podieľa na uvedených operáciách, alebo u akejkoľvek inej osoby, ktorá má u seba uvedené doklady a údaje na obchodné účely. Colné orgány môžu taktiež prehliadať tovar, pokiaľ ho ešte je možné predložiť.

Podľa čl. 78 ods. 3 Colného kódexu ak výsledky preskúmania colného vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.

Podľa čl. 201 bod 1 písm. a/ Colného kódexu colný dlh pri dovoze vzniká: prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu.

Podľa čl. 204 ods. 1 písm. b/ Colného kódexu colný dlh pri dovoze vzniká nedodržaním niektorej podmienky stanovenej na prepustenie tovaru do daného colného režimu alebo pre udelenie zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru, s výnimkou prípadov, ktoré sú uvedené v článku 203, pokiaľ sa nezistí, že nedodržanie týchto podmienok nemá podstatný vplyv na správne vykonávanie dočasného uskladnenia alebo daného colného režimu.

Podľa čl. 204 ods. 2 Colného kódexu colný dlh vzniká buď v okamihu, keď prestane

byť plnená povinnosť, ktorej nesplnením colný dlh vzniká, alebo okamihom, keď je tovar prepustený do daného colného režimu a ak sa dodatočne zistí, že podmienky stanovené na prepustenie tovaru do uvedeného colného režimu alebo udelenie zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru neboli v skutočnosti splnené.

Podľa čl. 71 ods. 1 Colného kódexu výsledok overovania colného vyhlásenia je podkladom pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar prepúšťaný.

Podľa čl. 71 ods. 2 Colného kódexu ak nie je colné vyhlásenie overované, sú predpisy uvedené v odseku 1 uplatňované na základe údajov uvedených v colnom vyhlásení.

Senát odvolacieho súdu z obsahu pripojených administratívnych spisov zistil, že colné orgány Slovenskej republiky sa obrátili na colné orgány Hong Kongu, ktoré však odopreli vykonať navrhovaný dôkaz - preverenie faktúr spoločnosti F. - z dôvodu uplynutia dvojročnej zákonnej lehoty na uskutočnenie tohto úkonu.

Žalobca namietal, že vo veci sa colné orgány mali obrátiť priamo na zahraničného dodávateľa žalobcu spoločnosť F. a mali zisťovať, či uvedený dodávateľ žalobcu uzavrel zmluvu s ďalšou spoločnosťou, ktorej činnosť sa zameriava na úpravu monitorov k PC na farebné LCD televízory, čo však slovenské colné orgány nezrealizovali.

Uvedené námietky žalobcu vyhodnotili colné orgány ako i prvostupňový súd ako neopodstatnené z dôvodu, že colné orgány Slovenskej republiky podnikli všetky potrebné úkony na zistenie tejto skutočnosti, no ich právomoci sa vzťahujú výlučne na územie Slovenskej republiky. S uvedeným vyhodnotením sa stotožnil i senát odvolacieho súdu, keďže žalobca ako obchodný partner zahraničného dodávateľa F. má a vždy mal možnosť požiadať priamo svojho obchodného partnera o poskytnutie informácií o existencii takejto zmluvy.

Žalobca v žalobe i v odvolaní namietal, že žalovaný ako aj Colný úrad Banská Bystrica, vo svojich rozhodnutiach pri konštatovaní nesprávneho sadzobného zatriedenia tovaru a pri vymeraní dovozných platieb, vychádzali iba z údajov z internetu a zo znaleckého

posudku.

Spomenutý znalecký posudok podľa jeho obsahu zisteného senátom najvyššieho súdu z pripojených administratívnych spisov vychádzal iba z porovnania typového označenia dovážaného tovaru a z údajov uvedených na internetových stránkach predajcov tovarov typovo označených ako dotknuté elektronické spotrebiče, ku ktorých dovozu došlo zo strany žalobcu. Ustanovený znalec síce odpovedal vyčerpávajúco na otázky kladené správnym orgánom, avšak podklady, na základe ktorých bol znalecký posudok vypracovaný, nemožno považovať za dostatočné, *keďže je i medzi účastníkmi konania nesporné, že znalec dospel k uvedeným záverom bez reálneho skúmania dovezeného tovaru*, keďže tento znalec ani účastníci konania už nemali k dispozícii.

Zákon č. 199/2004 Z.z. ustanovuje v § 12 ods. 25, že colné orgány môžu následnú kontrolu vykonať v lehote troch rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť zaplatiť clo alebo tovaru bolo pridelené colne schválené určenie alebo použitie, pričom rozhodujúca je skutočnosť, ktorá nastala neskôr. Colný kódex neustanovuje žiadnu lehotu na vykonanie kontroly.

V čl. 78 Colného kódexu sa uvádza, že po prepustení tovaru môžu colné orgány z vlastného podnetu alebo na žiadosť deklaranta colné vyhlásenia opraviť. Po prepustení tovaru môžu colné orgány kontrolovať obchodné doklady a iné údaje vzťahujúce sa k dovozným alebo vývozným operáciám s tovarom alebo k následným obchodným operáciám s týmto tovarom s cieľom presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení. Kontrolu je možné vykonať u deklaranta alebo inej osoby, ktorá sa priamo alebo nepriamo obchodne podieľa na uvedených operáciách, alebo u akejkoľvek inej osoby, ktorá má u seba uvedené doklady a údaje pre obchodné účely. *Colné orgány môžu taktiež prehliadať tovar, pokiaľ ho ešte je možné predložiť.* Ak výsledky preskúmania vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii. Colné orgány teda boli oprávnené vykonať následnú kontrolu podľa § 12 zákona č. 199/2004 Z.z., ako aj podľa Colného kódexu.

Žalobca už v podanej žalobe poukázal na rozsudky Súdneho dvora Európskej Únie

vo veci 35/93 (Develop Dr. Eisbein GmbH and Co v Hauptzollamt Stuttgart – západ) a podobné prípady (C-208/06 a C-209/06 Medion a Canon), v ktorých Súdny dvor konštatoval, že rozhodujúce kritérium pre sadzobné zatriedenie tovaru do spoločného colného sadzobníka sa musí hľadať v objektívnych znakoch a vo vlastnostiach výrobku v okamihu jeho predloženia na colné konanie. Prvostupňový súd ani žalovaný sa s uvedenou argumentáciou žalobcu v odôvodnení rozsudku a napadnutého rozhodnutia nevysporiadali.

V predmetnom rozsudku Súdneho dvora Európskej Únie v spojených veciach C-208/06 a C-209/06 zo dňa 27.09.2007 sa riešila prejudiciálna otázka, týkajúca sa zaradenia kamkordérov do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru. Teda, či pri dovoze má byť zohľadnená špeciálna funkcia kamkordérov DV-in (možnosť prijímať videosignály z externého zdroja), ak aktivácia tejto funkcie nebola uskutočnená v okamihu predloženia na colné konanie, ale môže byť uskutočnená následne doplnením softvéru alebo dodatočnou manipuláciou.

Súdny dvor Európskej Únie ďalej uviedol, že rozhodujúcim kritériom pre zaradenie tovaru do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru je potrebné hľadať v objektívnych charakteristických znakoch a vlastnostiach výrobku, keď sú predložené na účely colného konania. Tieto objektívne charakteristické vlastnosti výrobku musí byť možné overiť v momente colného vybavenia, prípadne ak takáto špeciálna funkcia môže byť aktivovaná po tomto okamihu jednoduchou manipuláciou s prístrojom, bez zmeny hardvéru výrobku. Existenciu tejto možnosti však musí byť možné overiť v momente colného vybavenia.

Senát odvolacieho súdu konštatuje na podklade vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora Európskej Únie ako i na základe citovaných ustanovení úniového práva a citovaných ustanovení zákona, že na základe znaleckého posudku je možné zmeniť zatriedenie clu podliehajúceho tovaru do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru, avšak len vtedy, ak sú splnené zákonné podmienky a to:

1. ak je pri prepustení tovaru do príslušného colného režimu zrealizované i overenie predloženého colného vyhlásenia s dovážaným tovarom,

2. alebo dodatočne pri vykonaní následnej kontroly a to spravidla v prípade, ak je možné tovar ešte fyzicky znalecky posúdiť.

Poukazujúc na uvedené senát odvolacieho súdu konštatuje, že je možné zmeniť zatriedenie tovaru do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru, a to

spravidla len v čase, keď sa tovar dováža alebo je ho možné ešte fyzicky znalecky posúdiť. **Informácie získané z internetu nie sú samé osebe dostatočným východiskom umožňujúcim colným orgánom (orgánom finančnej správy) zmeniť údaje deklarované v colnom vyhlásení o zatriedení dovážaného tovaru do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry tovaru v prípade, keď predmetný tovar nebol fyzicky - reálne posudzovaný v rámci colného konania a to jednak pri prepustení tovaru do príslušného colného režimu a ani pri následnej kontrole.**

Na základe uvedeného najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/55/2011-40 zo dňa 02.11.2011 zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 32610/2010-1410 zo dňa 20.04.2011 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav veci.

Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť skutkový stav v prejednávanej veci v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej Únie v spojených veciach C-208/06 a C-209/06 zo dňa 27.09.2007 a vo veci opätovne rozhodnúť.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní priznal na náhradu trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov, náhrady za stratu času, náhrady hotových výdavkov za účasť na pojednávaní a z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie.

Za prevzatie zastúpenia z roku 2011 vo výške **123,50 €**, podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741,- €, režijný paušál **7,41 €**.

Za žalobu zo dňa 03.06.2011 vo výške **123,50 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14

ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál **7,41 €**.

Za účasť na pojednávaní na krajskom súde dňa 02.11.2011 vo výške **123,50 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál vo výške **7,41 €**.

Za podanie odvolania zo dňa 28.12.2011 vo výške **123,50 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál vo výške **7,41 €**. Spolu za uvedené štyri úkony právnej služby to predstavuje sumu **523,64 €**.

Skutočnosť, že právny zástupca žalobcu je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) žiadnym spôsobom odvolaciu súdu nepreukázal. Odvolací súd vyzýval právneho zástupcu žalobcu dňa 26.06.2012 na vyčíslenie trov konania, na základe ktorej zaslal právny zástupca špecifikáciu trov konania, avšak bez preukázania skutočnosti, že právny zástupca žalobcu, ktorému bolo udelené plnomocenstvo na zastupovanie v tejto veci, je platcom DPH (fotokópia, resp. naskenované osvedčenie o registrácii pre DPH). Preto mu senát odvolacieho súdu nepriznal uplatnenú DPH.

Súd právnenému zástupcovi žalobcu priznal cestovné na pojednávanie na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 02.11.2011 z Trnavy do Banskej Bystrice a späť za 332 km osobným motorovým vozidlom zn. Volvo pri deklarovanej spotrebe 6,6 l na 100 km podľa predloženého technického preukazu vozidla a cene nafty preverenej súdom na www.natankuj.sk vo výške 1,365 € za 1l. Bola priznaná ***náhrada za spotrebované pohonné látky vo výške 29,91 €*** (priemerná spotreba 6,6 l /100 km x 332 km x 1,365 € = 29,91 € v súlade s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov) a ***základná náhrada za každý 1 kilometer jazdy vo výške 60,76 €*** (332 km x 0,183 € v súlade s 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov v spojení s § 1 písm. b/ opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z.z. z 18. decembra 2008 o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách). Spolu patrí advokátovi **náhrada cestovných výdavkov vo výške 90,67 €**.

Trovy ďalej pozostávajú z náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške **98,80 €** (8 začatých polhodín po 12,35 €).

Žalobcovi boli priznané na náhradu iné trovy konania vo výške **132,- €**, konkrétne 66,- € za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 66,- € za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške **845,11 €**.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 26. júna 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková